

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 , s. 75.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n154.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:154

#

Den bestaaende Kirke – min Position

[a] Den bestaaende Kirke – min Position.

Christeligt i høieste Forstand er der ingen bestaaende Kirke, kun en stridende.

Det er det Første.

Det Andet er saa, at der dog faktisk er en saadan. Den skal man paa ingen Maade ville rive omkuld, nei men over den skal den høiere Idealitet svæve som en opvækkende Mulighed: at christeligt i strengeste Forstand er der egl. ingen bestaaende Kirke.

[b] Selv en bestaaende Kirke af dog i strengere Forstand alvorlige Xstne, den vilde behøve at mindes om dette Christelige: at i høieste Forstand af det Christelige gives der ingen bestaaende Kirke, men kun en stridende. Men det maa ogsaa kun siges paa Idealitetens Afstand fra det Bestaaende. Skeer det da, at en bestaaende Kirke ikke vil taale at dette siges end ikke paa det Vilkaar, saa er det Tegn paa, at en saadan Kirke er vildfarende, og der maa gøres directe Angreb.

Dette er nu skeet ved mig, og ved Hjælp af en Pseudonym, at Alt maatte blive reen Aands-Bevægelse. Der er ikke en Trævl af Forslag i Henseende til det Udvortes.

Og idet Pseudonymen løfter Haanden til dette uhyre Slag, træder jeg parerende imellem, det Hele kommer til at gaae ud over mig, at jeg er en saadan daarlig Xsten, jeg som dog bliver i den bestaaende Kirke. Saaledes er Alt Aands-Bevægelse.

O, min Gud, jeg kunde stundom næsten fristes til at beundre mig selv for hvad der lykkes mig: men Gud skee Lov, at Du hjælper mig til tilbedende at henvføre Alt til Dig, jeg der aldrig noksom kan takke Dig for det Gode, der er gjort mod mig, saa langt mere end jeg nogensinde havde ventet, kunde have ventet, turde have ventet.

#